

Na het planten

Gaaf stambout dank zij goed snoeien.

Foto: J. B. Weg

Het toekomstbeeld dat U van een jonge aanplant met populieren in gedachten hebt, is al een stap nader gekomen als na enige tijd zal blijken dat de jonge bomen goed zijn gaan groeien. Dat toekomstbeeld is dan een beplanting van fors uit de kluiten gewassen, gezonde bomen, met een dikke en gave takvrije stam; een beplanting, waarvan bijvoorbeeld een inkoper van een houtverwerkende industrie een aantekening maakt dat ze hem t.z.t. een flinke prijs waard is en waaraan een bewonderaar van een stukje Nederlands landschap zijn vreugde beleeft. Om met het Staatsbosbeheer te spreken: „plant

populieren, ze sparen en sieren”, al gaat dat niet zo maar zonder moeite. De teelt van populieren vraagt kennis van de voorwaarden waaraan moet worden voldaan om een succesvol teler te zijn. De teelt heeft vele aspecten en één daarvan, het onderhoud door middel van snoeien, vraagt o.a. onze aandacht en deskundigheid.

Gaaf en dus waardevol stambout kan men alleen door goed snoeien verkrijgen. Al reizend door Nederland krijgt men geen erg gunstig beeld van het snoeien van populieren; dit mogen we in ons lijfblad toch wel even zeggen. Als Uw beplantingen hierop een gunstige uitzondering zijn, dan des te beter! En dan is het nog de vraag of die goed onderhouden beplantingen ook doelmatig zijn gesnoeid, namelijk zonder daarbij de groei in ernstige mate te belemmeren en met geringe kosten aan arbeidsloon.

Onze deskundigheid wordt voor een groot deel door praktijkervaring bepaald. Deze ervaringen worden dikwijls tradities, die niet tot doelmatig handelen bijdragen indien ze op een foutieve interpretatie van onze ervaringen berusten, wat ook bij het snoeien nog al eens voorkomt.

De steeds verder om zich heen grijpende specialisatie heeft ook tot enkele snoeismethoden geleid, die met een zo groot mogelijke mate van objectiviteit een aantal snoeitradities op de korrel hebben genomen. Deze specialisten hebben niet nagelaten iedereen voor hun karretje te spannen, van wie ze een bijdrage mochten verwachten tot het verkrijgen van een beter inzicht in de eisen die aan goed snoeien moeten worden gesteld. Dank zij deze activiteiten kon de leerstof voor een cursus in het snoeien van laanbomen worden verzameld; de cursussen worden door de Bosbouwpraktijkschool gegeven.

Behoudens door middel van een voordracht met lichtbeelden en de daarbij behorende discussie, wordt tijdens de cursussen vooral aan de praktijk van het snoeien veel aandacht besteed. Alle deelnemers aan deze cursussen krijgen volop de gelegenheid zelf te ervaren welke betere mogelijkheden door gewijzigde inzichten en meer doelmatige technieken kunnen worden geboden.

Onder andere door middel van een 2-daagse regionale cursus kunt U dit voor f 4,— per dag allemaal meebeleven. Het moet toch niet moeilijk zijn hiervoor een 15-tal belangstellenden bij elkaar te krijgen. Uit ervaring is gebleken - en dat is zelfs een traditie geworden - dat de deelnemers aan snoeicursussen steeds tot de conclusie zijn gekomen... doelmatig snoeien moet inderdaad worden geleerd.

Ga eens samen met de Bosbouwpraktijkschool snoeien en dan liefst kort na het planten.

D. van Hattem

INTERESSANTE BEPLANTINGEN

V

De teelt van boomwilgen ontmoet in ons land slechts matige belangstelling, ondanks dat er enkele goede wilgenrassen bestaan, en blijft ver achter bij die van populier. Dit komt deels door onbekendheid met de wilg, deels ook door slechte ervaringen bij teelt en houtafzet. Vooral is men bevreesd voor het optreden van taksterfte, veroorzaakt door een bacterie of door schimmels. Hierdoor kan de hele boom ten onder gaan, vaak op een moment dat het hout nog onverkoopbaar is. De gekeurd verkrijgbare wilgerassen 'Liempde' en 'Drakenburg' zijn volgens praktijkervaringen in het noorden van ons land ook niet altijd

vrij van taksterfte, maar toch kennen wij verscheidene goede, gezonde beplantingen van deze zeer fraaie cultuurvariëteiten. Wat betreft de houtafzetmogelijkheden, deze zijn op papier vele, maar in werkelijkheid beperkt. Het zijn bij ons de klompenmakers, die zeer graag wilgehout gebruiken, maar dit zelden in goede kwaliteit kunnen krijgen. Ze verbruiken een aanzienlijke hoeveelheid hout, n.l. ongeveer 60.000 m³ per jaar, nu bijna geheel populierehout. In andere landen wordt ook door de fineerindustrie wilg zeer op prijs gesteld.

De meeste wilgenbeplantingen in Nederland worden aangelegd